

Zestien jaar was Marieke, toen ze werd geïnterviewd voor het magazine 'Go VMBO!' Met haar vmbo tl-diploma op zak stond ze aan het begin van een beroepsopleiding, met als perspectief werken in een - misschien wel eigen - bloemenwinkel. Een aantal jaren later maakt ze een bijzondere carrièreswitch.

"Van de basisschool kreeg ik een basis/kader-advies", vertelt Marieke, "maar mijn ouders en ik waren er zeker van, dat ik op de tl beter op mijn plaats zou zijn." Zo geschiedde. Op de school in Oldenzaal zat de onderbouw vmbo samen met de havo op één locatie. Vanaf het derde leerjaar stapten vmbo-leerlingen over naar een zelfstandige vmbo-locatie. "In de onderbouw voelde ik me redelijk op mijn plek", zegt Marieke. "Na mijn eerste rapport mocht ik doorstromen naar de havo. Maar vanuit de school waren er telkens weer redenen voor uitstel: er waren teveel doorstromers of er was geen mogelijkheid om een extra havo-klas te starten." Marieke zag het even aan en hakte toen de knoop door: 'Ik ga gewoon de tl doen, er een leuke schooltijd van maken en rustig bedenken wat mijn vervolgoeuzen zijn.'

Kunst met bloemen

Die keuze maakte ze aan de hand van een beroepskeuzetest. De uitslag daarvan was voor Marieke geen verrassing: 'creatief, graag buiten, veel bezig met

de natuur, met dieren en bloemen'. Het bezoek van open dagen gaf de doorslag en de keuze viel op de mbo4 opleiding Bloem & Design aan het AOC, tegenwoordig Zone.college. "Ik was wel toe aan die overstap", zegt Marieke. "Ik had er vooral veel zin in om in een klas terecht te komen waarin iedereen gemotiveerd was om een opleiding te doen die je lag en die je leuk vond. En dat was gelukkig zo. In de niveau 4 opleiding leerde je naast bloemstukken maken en presenteren ook wat nodig is om een bloemenwinkel te runnen: boekhouden, in- en verkoopprijzen vaststellen, kopen op de (veiling)klok. Wat ik niet verwacht had was dat we kunst met bloemen gingen maken. Heel leuk en super leerzaam!"

Tijdens de opleiding liep ze stage bij vijf bloemenwinkels en hield daar ook bijbaantjes aan over. "Omdat je op zoveel plekken bent, leer je dat ieder bedrijf een eigen manier van efficiënt werken heeft. Bloemschikken zoals je dat op school leert blijft altijd de basis, maar dat gaat in de praktijk wat losser dan volgens de schoolse regels. ▶

Marieke Mulder

"ALS JE 16 BENT EN EEN KEUZE MOET MAKEN, IS HET HELEMAAL NIET GEK DAT JE HET NOG NIET WEEET. GA DOEN WAT JE OP DAT MOMENT LEUK VINDT."

In de stages leer je omgaan met klanten.”

Na de opleiding ging ze even elders aan de slag - ‘de huur moest wel betaald worden’ - en zocht ondertussen naar een passende baan. Die vond ze in Duitsland bij een groot tuincentrum annex belevenispark, aanvankelijk in de bloembinderij en later als afdelingsleider. Na twee jaar stapte ze over naar een kleine bloemenwinkel, ook in Duitsland, en stond daarnaast elke zaterdag in een bloemenstal op de markt.

Carrièreswitch

In coronatijd ging de bloemenzaak failliet. Thuiszitten was niet haar ding, Marieke wilde wat doen. Een vriendin haalde haar over: ‘Kom een keer kijken in de thuiszorg.’ Niet lang daarna maakte ze een carrièreswitch, ook tot haar eigen verrassing. “Ik heb eerder nooit gedacht dat ik dat zou kunnen, mensen verzorgen en onder de douche zetten.” Wat meespeelde was dat de Nederlandse opleiding bloemsierkunst in Duitsland niet erkend werd, waardoor ze als ‘ongeschoolde’ opnieuw cursussen zou moeten doen, terwijl ze al vier jaar een opleiding had gevolgd. Daar had ze geen trek in. In de eerste periode bleef ze nog met een schuin oog kijken naar een ‘baan in de bloemen’. Maar het werken in de zorg beviel, ook vanwege de werktijden. “Ik werk wel twaalf dagen achter elkaar, maar heb kortere werktijden op een dag, waardoor het ook goed te combineren is met de verzorging van mijn paard en hond.”

Voor het werk in de thuiszorg haalt ze - online, want het is nog volop coronatijd - het certificaat ‘helpende in de zorg’. “In die periode kregen cliënten steeds minder bezoek. Als je corona had, ging je niet bij je oma langs. Daardoor werd de zorg voor de ouderen nog veel belangrijker, want

je bent dan soms de enige persoon die ze zien op een dag. Daardoor merkte ik ook heel snel wat voor werk het eigenlijk is en wat voor impact het heeft: dat het naast de zorg ook vooral gaat om er te zijn.”

Waardevolle gesprekjes

Een onverwachte loopbaanwending misschien, maar Marieke ziet wel raakvlakken. “Een leraar Bloem zei ooit tegen ons: ‘Je begeleidt een persoon in een bloemenwinkel ook van de geboorte tot de dood.’ Je maakt een boeketje als iemand geboren is, bij het huwelijk en een grafstuk als iemand overlijdt. Soms blijven mensen hun hele leven bij dezelfde bloemenzaak. In een bloemenwinkel heb je ook gesprekjes met klanten die een trouwboekje bestellen of een bosje bloemen voor een dierbare in het ziekenhuis. In de zorg ben je maximaal 40 minuten bij iemand thuis en heb je ook korte, maar wel heel waardevolle gesprekjes.”

“Op dit moment ben ik prima tevreden met hoe alles loopt”, zegt Marieke. Wat niet uitsluit dat ze niet nog een keer wat anders gaat doen, want ze is jong. “Ik ben er trots op dat ik mijn mbo4-diploma heb gehaald”, zegt ze. Terugkijkend is ze wel nieuwsgierig naar hoe het leven eruit had gezien als ze toch de havo had gedaan. En voelde het ook niet zo fijn dat ze, nadat al haar vriendinnen naar de havo gingen, zelf toch even op de wip zat. Het maakte het voor haar des te belangrijker om iets te gaan doen wat ze echt leuk vond.

Dat is ook haar tip aan de vmbo'ers van nu: “Als je 16 bent en een keuze moet maken, is het helemaal niet gek dat je het nog niet weet. Ga doen wat je op dat moment leuk vindt. En als dat verandert, zoek dan wat anders. Er zijn altijd mogelijkheden!” ■

mogelijkheden

